

JEZUS WIL U VERLOSSEN VAN GEVEINSDHEID hjms

Geliefde (aanstaande) broeders en zusters in Christus, vorige week hebben we het verhaal van de genezing door de Here Jezus Christus van een verlamde man behandeld. Maar eigenlijk beschrijft deze geschiedenis in eerste instantie Jezus' poging om de Farizeërs en Schriftgeleerden van hun geveinsdheid te genezen.

U weet dat Schriftgeleerden en Farizeërs in de bijbel symbool staan voor geveinsdheid. Maar niet alleen in de bijbel! Ook in de samenleving staan zij (nu zonder hoofdletters) hiervoor symbool, want het Nederlands-woordenboek omschrijft hen als schijnheiligen en huichelaars.

Deze week wil ik hier eens op ingaan aan de hand van het schriftgedeelte Lukas 5:16-26. We zullen het eerst samen eens lezen.

Luk. 5:16-26 – *“Maar Hij vertrok in de woestijnen en bad aldaar. 17 En het geschiedde in een dier dagen, dat Hij leerde, en er zaten Farizeë en leraars der wet, die van alle vlekken van Galilea, en Judea, en Jeruzalem gekomen waren; en de kracht des Heeren was er om hen te genezen. 18 En ziet, enige mannen brachten op een bed een mens, die geraakt was, en zochten hem in te brengen, en voor Hem te leggen. 19 En niet vindende, waardoor zij hem inbrengen mochten, overmits de schare, zo klommen zij op het dak, en lieten hem door de tichelen neder met het beddeken, in het midden, voor Jezus. 20 En Hij ziende hun geloof, zeide tot hem: Mens, uw zonden zijn u vergeven. 21 En de Schriftgeleerden en de Farizeë begonnen te overdenken, zeggende: Wie is Deze, Die godslastering spreekt? Wie kan de zonden vergeven, dan God alleen? 22 Maar Jezus, hun overdenkingen bekennende, antwoordde en zeide tot hen: Wat overdenkt gij in uw harten? 23 Wat is lichter te zeggen: Uw zonden zijn u vergeven, of te zeggen: Sta op en wandel? 24 Doch opdat gij moogt weten, dat de Zoon des mensen macht heeft op de aarde, de zonde te vergeven (zeide Hij tot den geraakte): Ik zeg u, sta op, en neem uw beddeken op, en ga heen naar uw huis. 25 En hij, terstond voor Hem opstaande, en opgenomen hebbende hetgeen, daar hij op gelegen had, ging heen naar zijn huis, God verheerlijkende. 26 En ontzetting heeft hen allen bevangen, en zij verheerlijkten God, en werden vervuld met vreze, zeggende: Wij hebben heden ongelofelijke dingen gezien.”*

Bij de behandeling van dit schriftgedeelte gaat het meestal om de wonderbaarlijke en uiterst leerzame genezing van die geraakte (verlamde) man, die zo geweldig mocht rekenen op de hulp van zijn vrienden, die hem naar Jezus brachten. Naar Jezus, onze dierbare Heiland, Die zo verlangt om ook uw zonden te vergeven en u te genezen en vrij te maken van elke ziekte, elke gebondenheid en elke geestelijke verlamming.

Maar broeders en zusters, bent u het met mij eens dat deze geschiedenis in eerste instantie eigenlijk moest gaan over de genezing van de Farizeërs en de Schriftgeleerden? Dit verhaal begint immers met de zinsnede: *“En het geschiedde in een dier dagen, dat Hij leerde, en er zaten Farizeë en leraars der wet, die van alle vlekken van Galilea, en Judea, en Jeruzalem gekomen waren; en de kracht des Heeren was er om hen te genezen.”*

We lezen hier, dat op een dag dat Jezus leerde, er ook Farizeërs en Schriftgeleerden waren gekomen, en dat de Kracht des Heeren aanwezig was om **hen** te genezen. Er wordt niet over andere mensen gesproken in dit schriftgedeelte. Want pas daarna brachten enkele mannen een op een bed gelegen verlamde man tot Jezus.

Als de bijbel dit zo benadrukt, dan is dat voor mij een duidelijk bewijs dat het de diepe wens van Jezus was, om nú deze leiders van het volk van Israël te genezen van hun grote en algemene kwaal, namelijk geveinsdheid. In Luk. 12:1b liet Jezus Zich hier ooit duidelijk over uit: *“....., begon Hij te zeggen tot Zijn discipelen: Vooreerst wacht uzelfen voor den zuurdesem der Farizeë, welke is geveinsdheid.”*

Onze Here Jezus zei eens op een dag, dat Hij niets deed zónder dat het de wil van God de Vader was. En dit bewijst dat het de wil van de Drie-enige God was, dus van God de Vader, van Jezus de Zoon, en van de Heilige Geest, om juist vandaag op deze dag hen te genezen

en te verlossen van hun geveinsheid. Dáártoe was de Kracht des Heeren aanwezig: *“om hen te genezen”*. Stelt u zich dat eens voor! Dat u het mag beleven dat God persoonlijk aanwezig is om te verlossen. Denkt u niet dat er dan geweldige dingen gaan gebeuren? Ontzagwekkende wonderen van genezing en verlossing? Van vergeving van de meest vieze en gruwelijke zonden? En Jezus was daar én Gods Kracht was daar!

Ja, waar Jezus is, daar zullen die wonderen gaan gebeuren! Maar alleen in het leven van degenen die hun harten openen voor Jezus. Die verlamde man opende zijn hart voor Jezus en zijn zonden werden vergeven en door die aanwezige, geweldige, goddelijke Kracht werd hij genezen. Maar werden de Farizeërs en Schriftgeleerden van hun geveinsheid verlost? Terwijl toch die geweldige Kracht des Heeren in eerste instantie aanwezig was om juist hén te genezen? Neen, zij hielden hun harten gesloten en werden niet verlost. Welk een tragedie! Wat een gemiste kans! Jezus was er om juist hén te genezen en ze lieten die grote gelegenheid voorbij gaan. Jezus moest onverrichter zake weer gaan! Hadden zij toch maar beseft, dat het op deze dag was dat zij hun eeuwige zaligheid wellicht zouden verspelen.

Want terwijl de Kracht van de Heer er was om juist hen te genezen, begonnen de Farizeërs en Schriftgeleerden te mopperen, toen Jezus de zonden van die arme verlamde man vergaf. Zij hadden geen enkel idee, Wie Jezus eigenlijk was en zij beschuldigden Hem notabene van godslastering. Zij herkenden de Zoon van God niet eens door hun verblindheid en daarom zagen zij hun eigen zonden ook niet in. Hoe vaak hadden zij immers niet gezegd: *“Zijn wij dan ook blind?”*

En zelfs toen Jezus middels de genezing van de verlamde man benadrukte, dat zij moesten weten, dat Hij de macht had om te verlossen en te vergeven en daarmee Zijn grote liefde aan hen toonde, zelfs toen nog konden zij niet tot waarachtig geloof in Jezus komen. In plaats van geloof kwam er vrees en ontzetting in hun harten en hun woorden waren: *“Wij hebben heden ongelofelijke dingen gezien”*. Met deze woorden openbaarden zij zichzelf. Want helaas ging het hen alleen om het uiterlijke wonder. De verlossing en vrijmaking van hun eigen zonden ging aan hen voorbij.

Geveinsdheid is dan ook een uiterst groot probleem om tot waarachtig en verlossend geloof in Jezus te komen.

En mijn broeders en zusters, vandaag wil ik u hiermee confronteren. Bent u nog behept met geveinsheid, met schijnheiligheid, ja, zelfs met huichelarij? Dan wil Jezus u nú vrijmaken. Vandáág nog, terwijl u deze woorden leest. Omdat deze banden verhinderen, dat de Kracht des Heeren in u openbaar wordt. Omdat deze banden verhinderen, dat u uw zonden aan Jezus belijdt, waardoor ze dus ook niet vergeven worden. Omdat er dan ook geen vrijmaking kan plaatsvinden.

Denkt u nu niet, dat de zonde van geveinsdheid aan u voorbij gaat. Waarom zou deze zonde aan u voorbij gaan, terwijl ieder mens er van nature mee behept is? Want wil niet ieder mens zich van tijd tot tijd mooier voordoen dan hij of zij in werkelijkheid is? Heeft niet ieder mens er eigenlijk moeite mee om openlijk voor zijn of haar intieme zonden uit te komen en ze te belijden? Wij mensen zullen ons gehele leven geestelijk moeten blijven waken om niet toe te geven aan de zonde van geveinsheid. Want hoe gemakkelijk is het immers om over het Woord van God te spreken, over Zijn geboden en verboden? Maar hoe moeilijk is het om die geboden en verboden zelf ook na te komen? Hoe gemakkelijk is het om te spreken over de zonden van een ander, terwijl wij eigenlijk zelf ook nog met die zonden behept zijn?

Geliefde broeders en zusters, laten we geen witteboord-christenen zijn of blijven. Dus christenen die met hun mooie zondagse kledij naar de kerk gaan, terwijl hun harten onrein en niet vrijgemaakt zijn. En als zij ná de prediking de kerk weer verlaten, zijn zij nog steeds niet verlost. Laten wij geen christenen zijn, die een hang hebben naar uiterlijke vroomheid,

regeltjes, ceremonies en tradities, maar hun eigen harten buiten schot houden. Of christenen die zichzelf beter achten dan anderen en hen zo gemakkelijk veroordelen.

Komt u tot Jezus, juist als u voelt dat er (nog) geveinsdheid in uw hart aanwezig is. Dan zal Hij u vrijmaken.

Daarom wil ik u tot slot laten zien, dat er een door God bepaalde volgorde in dit verhaal van Luk. 5 is gebracht, waarmee wij ons voordeel kunnen doen, indien wij genezen en verlost willen worden.

Het verhaal begint eigenlijk niet met vers 17, maar met vers 16, dat ons leert dat álles begint met gebed. Door de gebeden zal de Kracht des Heeren er zijn om te genezen. En door de gebeden worden mensen bewogen om naar Jezus te gaan, zoals we leren uit vers 18. Het is immers Jezus die centraal en in het midden moet staan (vers 19). Want Jezus is Degene, Die ons wil reinigen met Zijn eigen Bloed dat op het kruishout van Golgotha werd vergoten. Als wij aldus handelen, dan zal ons geloof worden opgewekt (vers 20), waardoor alle zonden die wij in ons hart verbergen, openbaar zullen worden, mits wij maar willen (vers 21). Het wonder van vergeving en verlossing zal dan beslist gebeuren (vers 20 en 24), want hiervoor kwam Jezus immers naar de aarde. En God de Vader en Jezus zullen dan worden verheerlijkt en groot gemaakt (vers 25).

Is dit niet ook uw verlangen, broeders en zusters? Om volkomen vrij te zijn? Elke zonde vergeven en door het Bloed van Jezus gereinigd? Dit is zeer zeker het verlangen van Jezus.

Moge onze Heiland u deze week rijkelijk zegenen. Amen.